



DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: G. W. KOOPMAN. GRIFFIER: H. R. S. TIJSSENS. REDACTEUREN:
R. VERLOREN VAN THEMAAT — T. KOMOR — S. G. KRUYTBOSCH — L. C. SLOTH BLAAUBOER.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
12e JAARGANG ————— ZATERDAG 11 JANUARI 1936 ————— 8 BLZ. No. 16



Het eerste Redactioneel in een nieuw kalenderjaar neemt als vanzelf spreekt een bijzondere plaats in onder de Redactioneelen van het jaar. Het richt zich als altijd dadelijk tot de leden van het Corps. Wij bevelen het bijzonder in de aandacht der lezers aan. Misschien dat het dan de aandacht verkrijgt die een Redactioneel behoeft. Immers in dit opzicht hebben wij groot gebrek aan belangstelling kunnen vaststellen. In de achter ons liggende kerstvacantie hebben de leden der Redactie hun gedachten laten gaan over deze misstand en zijn eenparig van oordeel dat hij waarschijnlijk gelegen is in de afgestompte hersens der leden. Daarom moeten wij trachten op andere wijze tot hen door te dringen. Wij hebben begrepen dat het voor velen niet mogelijk is een betoog te volgen, dat zich niet uitsluitend en direct richt tot het voorstellingsvermogen der lezers. Het volgende is een oprechte poging het een ieder naar den zin te maken:

Het is de 23ste November, Anno Domini 1946. In de benedenzalen van de sociëteit der Delftsche studenten heerscht diepe stilte, hoewel zij overvol zijn met leden. De stoelen zijn in lange rijen geplaatst. De aanwezigen zijn allen gezeten, maar toch ligt er geen rust over deze menschenverzameling. Van allen gezichten kan men een ademlooze spanning aflezen.

In de uitbouw van de achterzaal staat op schragen een lang bruin gevaarte, daar voor hangt aan een dunne draad de microfoon.

Het bruine ding blijkt bij nader beschouwing een zeer lang gerekte vaartuig te zijn. Zoo een vaartuig dat met handkracht door middel van houten spanen, waaraan bladen bevestigd zijn, wordt voort bewogen. In deze boot zijn negen bankjes en... daar staan waarachtig ook de stokken.

Op dit oogenblik gaat ergens ver weg een deur open en er klinken vele lichte voetstappen. De leden staan zonder geruisch op en plakken hun stukken kauwgom aan de stoelleuning voor zich. Zij die op de eerste rij zitten bemerken dit tot hun schrik en slikken de specie in.

Door het pad, dat tusschen de stoelen is gemaakt komen er nu tien aangelopen. Allen dragen een korte linnen broek en zwarte gymnastiekschoenen. De beenen zijn naakt en vertoonen een sterke beharing. Acht hunner dragen roode tricots en twee roode jasjes, daar deze combinatie het symbool is van: „Eendracht maakt macht.”

Als zij bij het vaartuig zijn aangekomen stappen de acht tricots + één jasje erin en nemen plaats op de banken. De tiende gaat achter de microfoon staan, verheft zijn hand een weinig en zegt kort en afgebeten: „Dàg.”

Alle monden openen zich gelijktijdig en als een machtig koor spraken zij:

Pick in, Pick out, Eén - twee, dol, riem.

Nadat deze uitspraak en de uitvoering ervan de eenheid hebben gemarkeerd is het weer doodstil. De leden gaan zitten en grijpen naar de stoelen voor zich. Ook die van de eerste rij verrichten dit gebaar en brengen op die manier een soort Hitler-groet aan de bemanning van het vaartuig.

Andermaal begint nu de achter de microfoon staande te spreken. De luidsprekers maken van zijn stem een gebulder, dat alleen te vergelijken is met den Jupiter tonans.

Zijn betoog betreft zich op de in het spreekkoor genoemde woorden. Tenslotte zal hij ook eenige demonstratie's geven. De spanning is tot een toppunt gekomen. De monden der toehoorders, die nu eindelijk toeschouwers hopen te worden staan wijd open, hun oogen puilen uit de kassen als de spreker zich tot het vaartuig en zijn bezetting wendt en het woord „Slag Klaar” uitspreekt, waarop de acht tricots zich voorover buigen. Dan buigt het publiek zich ook als één man en grijpt de stoelleuning voor zich.

Dan klinkt het „Af”, en de zaal kantelt. „In der Beschränkung zeigt sich der Meister.”

* *

Boven in de dispuutkamer zitten eenige, in somber zwart gekleede heeren. Dien dag droegen zij „Vrije-Studie” ten grave.

Hun vermoeide geest vindt vrede in stervensberusting.

* *

De heeren H. R. S. Tyssens en T. Komor hebben van hun voornemen, uit de Redactie te treden, kennis gegeven.

* *

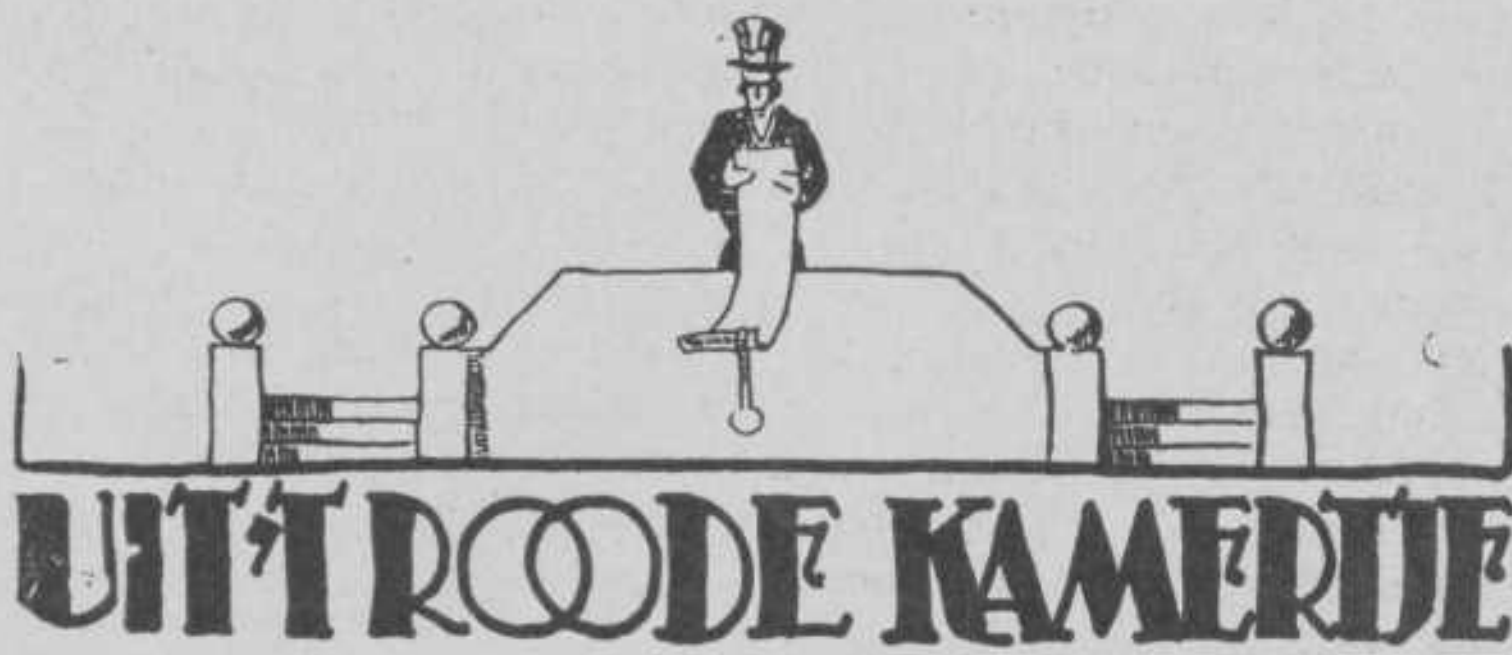
De Redactie vestigt nogmaals de aandacht der leden op de prijsvraag, die zij heeft uitgeschreven over een hoofdje van de nieuwe rubriek. Bijzonderheden hierover zijn te vinden in het Kerstnummer.



Lezing over de Gordon-Bennetwedstrijd.

Voor het eerst heeft het vorig jaar een Nederlandsche bemanning deelgenomen aan de Gordon-Bennetballonwedstrijd. De Nederlanders wonnen weliswaar de wedstrijd niet, maar hebben toch een schitterende tocht gemaakt. Over deze moeilijke en avontuurlijke reis zal de heer J. E. van Tijen, een der ballonvaarders, Maandagavond 20 Januari een lezing houden, met lichtbeelden. Ieder, die het vorig jaar de lezing heeft bijgewoond welke de heer van Tijen heeft gehouden over de luchtschepen, zal zich nog herinneren op welk een uitstekende wijze hij dat onderwerp toen behandelde. Ook deze lezing belooft zeer belangwekkend te worden. Ieder, die belang stelt in deze oudste vorm van luchtvaart, reserveere dus de avond van 20 Januari voor deze lezing. De plaats zal nog nader bekend worden gemaakt.

Namens het bestuur van de D.S.A.:
H. H. BOONSTRA, Secretaris.



Bij den aanvang van een nieuw jaar is het een goed gewoonte een balans op te maken van de toestanden in de samenleving, waarin men verkeert om tot een conclusie te komen in hoeverre men datgene, wat men zich als taak gesteld had, bereikt heeft en in hoeverre men in gebreke is gebleven. Als ook wij ons hiertoe zetten beseffen wij ten volle, dat het praktisch onmogelijk is op toestanden en aangelegenheden een visie te hebben, die niet bevooroordeeld is door persoonlijke belangstelling en sympathieën. Uit hoofde van onze functie is het ons niet alleen geboden ons zooveel mogelijk van deze invloeden te ontdoen, maar wij hebben ook de grootste mogelijkheid tot een ruime kijk op het Corps. Het lijkt ons dan ook goed onze persoonlijke, ongetwijfeld aanvechtbare, meening als „Nieujaarsbode” aan U, Leden, aan te bieden.

Hiertoe zullen wij nagaan, of in het afgelopen jaar het Corps zijn taak ten volle of slechts ten deele heeft volbracht. Wat deze taak precies inhoudt is moeilijk onder woorden te brengen. Voor een juist besef zou men eenigen tijd afgestudeerd moeten zijn om zijn Delftsche jaren en de waarde hiervan met een ruimer blik te bezien. Vele oud-leden van ons Corps, die groote mannen voor ons Vaderland en de Wereld waren en zijn, hebben ervan getuigd, dat zij een zeer belangrijk deel hunner ontwikkeling juist aan het D.S.C. te danken hebben gehad. Het zij ons vergund eenige woorden aan te halen van wijlen Z.Ex. Minister Kalff uit zijn rede ter gelegenheid van de opening van het Lustrum in 1928:

„En nu staat het ons, Reunisten, wel zeer helder voor den geest, dat in die studiejaren alleen in het Corps de grootste kans wordt geboden van ontplooiing en ontwikkeling tot mensch en tot een karakter.”

En verder:

„Die geboden mogelijkheid is het onverdiende voorrecht U thans, en ons vroeger, in den schoot geworpen.”

Wij voelen hieruit duidelijk, wat het Corps voor zijn leden kan en dus moet beteekenen. Wil dit het geval zijn, dan worden niet alleen aan het Corps, maar voornamelijk aan de leden hoge eischen gesteld.

In aansluiting op boven aangehaalde woorden zouden wij nog verder willen gaan en alle leden, maar speciaal de jongere-jaars steeds willen voorhouden, dat zij, wien „het onverdiende voorrecht in den schoot geworpen wordt”, daarmede een zware verantwoordelijkheid op hun schouders laden, een even zware als die, waarmede zij zich met de inschrijving aan de T. H. belast zien. Het is echter een verantwoordelijkheid, waarvan het niet of gedeeltelijk dragen door de wereld weinig bemerkt wordt; het is slechts een eereplicht, die nagekomen moet worden.

Het beantwoorden van het Corps aan zijn levenstaak is nu recht evenredig met de vervulling van deze plicht door de leden zelf.

Hoe heeft men deze plicht vervuld?

Zeer zeker in het afgelopen jaar beter dan in het vorige jaar, hetgeen al direct te constateeren is uit een opleving in verschillende onderverenigingen. Hier tegenover staat, dat nog steeds een te groot aantal leden alleen de hun aangename zijden van het Corps in al zijn geledingen gaarne accepteerden, maar zich verre houden van alles, wat hen moeite of tijd kost om het Corps te dienen. Die egoïsten parasiteeren op het Corps; zij zijn het ook, die door hun gebrek aan energie en opofferingsgezindheid de oorzaak zijn, dat een minderheid zich veel tijd, geld en inspanning van krachten moet getroosten om, geholpen door hun enthousiasme, in staat te zijn op zich te nemen wat anderen nalieten. Voorbeelden zijn er maar te over.

Hoevelen zijn er niet, die gaarne medewerken aan een uitvoering van een ondervereniging zoals Apollo, Tooneel en Carroussel? Dit is zeer gelukkig. Maar hoe gering was het aantal, dat zich *vrijwillig* voor minder aangename diensten beschikbaar stelde, als versieren van zalen, e.d. Deze werkzaamheden moesten nu noodgedwongen door de toch al zoo zwaar belaste bestuursleden worden verricht. Is het wonder, dat velen bestuursleden de functie te zwaar gingen wegen om het met hun studie te kunnen combineeren. De hierdoor veel te snel opeenvolgende bestuurswisselingen kunnen niet anders dan schadelijk werken op een vereniging. Vaak ook is het een

gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel, die bestuursleden hun functie te vroeg doet neerleggen. Een feit is, dat in vele besturen te veel jongere-jaars zitting hebben, waardoor het speciale cachet van de betrokken vereeniging gevaar loopt. Van een goed bestuur wordt bovendien initiatief geëischt. Maar al te veel besturen zijn ook dit jaar niet anders dan cliché van hun voorgangers geweest, die getrouw hun particulieren nawerkten. Als gunstige tegenhangers hiervan noemen wij de Schaakclub: een bestuur, dat wel bijzonder veel initiatief getoond heeft. Hier echter wordt een gebrek aan werkelijke band tusschen het bestuur en de leden een belemmering voor de verdere ontplooiing der club. Nog veel sterker is dit euvel bij het Tooneelgezelschap aanwezig, waar de leden in den regel van elkander niet weten dat zij lid zijn.

Aan de andere kant zijn er gelukkig ook vereenigingen waarbij die band in dit jaar veel hechter werd, zooals b.v. bij Laga en Hockey. Deze laatste club heeft onder zijn leden bijkans de sfeer van een dispuutgezelschap weten te scheppen. Het initiatief hiertoe moet wel van de oudere-jaars zijn uitgegaan. Hadden zij zich maar in alle onderverenigingen zoo actief en enthousiast betoond! Hoeveel beter zou dan de band tusschen oudere- en jongere-jaars, die nu geheel zoek is, dan geweest zijn!

Oudere-jaars leven vaak in een teruggetrokken egocentrum zonder zich meer om het Corps of zelfs de vereenigingen, waar zij vroeger wat in beteekenden, te bekommeren. Zij willen niet de afstand overbruggen, die een eerste-jaars automatisch om zich heeft afgeperkt. Dit jaar speciaal beseften zij blijkbaar niet, hoe nuttig zij konden zijn.

Uit den aard der zaak zijn onze bovenstaande beschouwingen slechts aanduidingen van het wel en wee van het D.S.C. in het afgelopen jaar. Toch zouden wij reeds zeer gelukkig zijn als wij bij den aanvang van 1937 zouden kunnen constateeren, dat de wegen door ons ter verbetering van het Corps aangegeven inderdaad waren bewandeld en hiermede tevens voortgegaan wordt op den weg der opleving, die hoewel in geringe mate positief te constateeren was.

Als nieujaarswensch willen wij U dan gaarne de woorden toeroepen, door Prof. P. Landberg gesproken tot de Candidaat-leden in den groentijd van 1933:

„Laat U niet wegzinken in een stompzinnig gelummel; doe de zich voordoende zaken intensief, met overgave.”

DE SENAAT.



VEREENIGINGEN

D. S. M. G. „APOLLO”

Het Bestuur deelt mede, dat in afwijking van vorige mededeelingen de jaarlijksche uitvoering plaats zal hebben op Vrijdag 6 Maart in de Stadsdoelen te Delft met na afloop bal in het

KASTEEL OUD-WASSENAAR

alwaar het Bestuur zeer **billijke** conditie's heeft weten te verkrijgen.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij het Bestuur, en zullen tevens in de volgende Spiegel uitvoerig worden gegeven. Een voorloopige intekenlijst ligt op de lessenaar in de voorzaal der Societeit Phoenix gereed.

Namens het Bestuur,
A. L. KOLB, *Secretaris.*

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondag (v.m.)	12 Jan.	10 uur,	Instituut van Arbeidersontwikkeling
		2.00	„ Ballets Russes de Paris.
		8.00	„ Ballets Russes de Paris.
Dinsdagavond	14	8.15	„ Residentie Orkest. Volksconcert No. 5.
			Dirigent: Antonino Votto. Solist: de 12-jarige Violist: Theo Olof.
Donderdagav.	16	8.00	„ 30-Jarig Jubileum-Voorstelling: Chris De La Mar.
Vrijdagavond	17	8.00	„ Jubileum Voorstelling- Chris De La Mar
Zaterdagavond	18	8.00	„ Jubileum Voorstelling: Chris De La Mar.

'T STOEPJE

CORPS OF GEEN CORPS.

In de Spiegel van 30 November 1935 stond een artikel, ondertekend door den Heer H. H. Adelaar, over democratie en corps, dat de Heer H. H. A. ongetwijfeld schreef toen hij, nog onder de indruk van de scherpe verwijten, die de aftredende President van de Senaat kort te voren tot de ontaarde ledenvergadering sprak, toch eenige bezwaren hiertegen wilde uiten. Hij moet wel heel wat tegenstand verwacht hebben, schier heeft hij vol angst zijn manuscript in de Spiegelbus laten vallen. Maar groote vreugde wachtte hem; geen lezer van de Spiegel had tegen zijn betoog eenig steekhoudend bezwaar te maken. Maar daar moet maar eens een einde aan komen. Heeft eigenlijk iemand dat artikel, dat zoo toch als weergave van „de Corpsmeening” zou gelden, wel goed, wel echt gelezen. Het is onmogelijk. Want toen ik kort geleden zoo een paar beweringen eens precies bekeek, stond ik werkelijk perplex, dat dergelijke uitingen een maand lang geduld zijn.

Om maar te beginnen; straks komen we dan wel aan het punt, wat tot dit schrijven aanleiding gaf:

De schrijver werkt in stellingen, met uitleg, waardoor hij een zekere schijn van overlegde volledigheid wekt: De eerste luidt: I: Het bestuur moet op democratische grondslag zijn opgebouwd; echter gecentraliseerd in de Senaat. Een zeer mysterieuze stelling, in de uitleg echter blijkt, dat zij „van zelf spreekt”, klaarblijkelijk is de oorzaak hiervan, dat de Heer H. H. A. een zekere ideale vorm van democratie kent, die we uit de rest van het artikel moeten leren kennen. Hoe kon anders over de democratische regeeringsvorm ooit een strijd ontstaan? We gaan dus verder.

Na een korte beschrijving van het werkelijk volmaakte lid, met gevoel voor saamhoorigheid in Corpsverband, van goede mentaliteit, doch tevens een gretig Societeitsbezoeker, komt stelling III, waarin de Heer H. H. A. zoo domweg een paar beweringen poneert, die onmogelijk een weloverwogen oordeel kunnen weergeven. En dit wel vooral, gezien de uitleg van Stelling III:

Iedereen moest toch eigenlijk Corplid zijn, of het geweest zijn, als hij maar ingeschreven is aan de T. H.

Maar natuurlijk, mijnheer Adelaar, wat zou dat heerlijk wezen. Ieder jaar weer kijken we immers in de nieuwe Almanak en zeggen: „Al weer 20 leden minder, maar het percentage, dat daalt tenminste niet zóó erg”. De schrijver weet ook, waar de fout zit; bij het geld, en een ideaal middel weet hij ook: progressieve betaling. Dit zal alleen voor de contributies gelden. Maar ik kan niet verwachten, dat progressief betalen van die contributies, die nu totaal ongeveer f 120.— bedragen, voor ieder ineens het Corplidmaatschap mogelijk zouden maken. Zeker bedoelt hij niet, dat iemand met f 50.— maandgeld maar 10 cent voor een pils geeft.

Dat de Heer Adelaar de wensch uit, is begrijpelijk, het vraagstuk kwam al zoo vaak aan de orde. Maar zoo simpel gesteld, en met een dergelijke toelichting, blijkt het een misopvatting. Het vraagstuk kan niet zoo eenvoudig opgelost worden door financieele hervorming, hoewel zuinigheid op sommige punten zeker een eerste vereischte is geworden. Nu wil ik zeker vermelden, dat uit het einde van Stelling II en ook op andere punten blijkt, dat de Heer H. H. A. het op dit punt met zich zelf niet eens schijnt te zijn. Toch ben ik wel verplicht me te houden alsof hij alles meende, wat hij schreef. Hij ontkent, dat de daling van het percentage Corpsleden te wijten is aan een werkelijke daling van het gehalte van de T. H. Studenten. Maar degenen die Corpsleden en willekeurige niet-Corpsleden ook buiten tekenzalen enz., eenigszins heeft leren kennen, die ook wel eens statistieken bekeken heeft en wat gehoord heeft van de vele klachten van hoogleraren en leeraren over wie tegenwoordig van de H.B.Ser., het Gymnasium in heeft komt studee ren, die moet wel tot de conclusie komen, dat inderdaad met „minder maandgeld, en minder goede stand” ook nog de hoedanigheid en bruikbaarheid na de studie verminderd is. En dit is geenszins een soort gevoel van minachting tegenover die nieuwe groepen van studenten hier aan de T. H., maar gewoonweg een uiting van de meening, dat niet voor iedereen kennismaking met het Corps vruchtbaar of zelfs mogelijk kan zijn.

Want wat beteekent het Corps tegenover de T. H.? En hier blijkt, dat de Heer Adelaar nauwelijks Corplid genoemd mag worden: Stelling IIIb is zijn wensch van gelijkheid van alle studenten ten aanzien van de behartiging van hun studiebelangen. Zijn Corps schijnt een soort vereeniging van studenten, die o.a. hun „belangen” aan de T. H. behartigt, en dat nu maar voor een willekeurige 25% van de studenten slecht kan doen. Wat toch zegt hij in de uitleg bij IIIb? Het

Corps heeft hier de meeste invloed, maar omvat maar 25% der studenten, zoo dat evenredige vertegenwoordiging van alle Studentenvereeningen gewenscht is. Daar, daar is nu die simplistische, verpestende „democratie van de vorige eeuw” van den Heer H. H. A., die iedere student gelijk ziet, en dan z.g. nog naar zijn capaciteiten, veelgeroemde capaciteiten, zonder vooroordeel wil waardeeren. Neen, mijnheer Adelaar, dat nooit. Als het om de behartiging van die zoo geachte studiebelangen gaat, dan is daarvoor de Centrale Commissie met de vakvereeningen een uitstekende organisatie. Daar kan ieder lid van worden voor f 4.— per jaar, daar wordt ieder gelijk verzorgd. Maar gelukkig niet in het Corps. Want dat juist vertegenwoordigt het studentenleven aan de T. H., alles wat buiten de directe colleges en practica valt. En het Corps wil dit leven ook zijn, dat juist den student maakt, maar voor de meeste niet-leden zoo weinig beteekent, en dat ook niet kan, omdat het hun niet aantrekt, niet ligt. Zeker zijn er ook, die wel in het Corps thuis hooren, die het gemis sterk voelen en voor hun zou eenigszins door verlaging der kosten, maar zeker door het uit den weg ruimen van vele vooroordeelen bij hun en in het Corps, een mogelijkheid tot lidmaatschap bestaan. Maar hun aantal is betrekkelijk gering, misschien 150 momenteel. We zouden nu het door den Heer Adelaar gewenschte systeem, van iedereen een kans geven in de hoop, door lang praten, schelden en tenslotte er uit gooien en dan dat kleine aantal over te houden, kunnen toepassen. Maar een dergelijke zeefmethode zou zoo vele, ingrijpende veranderingen in het Corps en vooral in den groentijd eischen, dat juist hetgeen aan het Corps kracht en leven geeft, verloren zou gaan. Nu wordt toch, en met reden, van verzwakking van het Corpsleven gesproken. Maar oorzaak hiervan is eerder gebrek aan de zoo gewenschte activiteit van de leden, dan gebrek aan leden. Het is zeker verheugend, dat, nu sedert jaren het Corps niet meer officieel de Centrale Commissie en de vakvereeningen omvat, het hierin toch de leiding behouden heeft. Toch is belangstelling op ander gebied te gering; het bekende gebrek aan dispuut leven wijst in deze richting. En in zijn kritiek op dit punt heeft de Heer Adelaar soms wel gelijk.

Aangezien het echter, bij het schrijven van dit alles, in het geheel niet in mijn bedoeling lag, ieder door den Heer Adelaar aangesneden onderwerp uit te pluizen, maar ik juist slechts dat eene kernpunt, waarover een zoo vlak en misplaatst oordeel werd neergeschreven, wilde behandelen, zal ik hiermede eindigen.

P. H. CLAY.

Het onderstaande werd ons gezonden door den Directeur Generaal van de Statistiek:

Een nieuwe Statistiek van het Hooger Onderwijs.

Dezer dagen verschijnt er een nieuwe Statistiek van het Hooger Onderwijs, betrekking hebbende op de studie jaren 1931/32—1933/34. Naast de Mededeelingen, welke de afdeling Onderwijsstatistiek van het Centraal Bureau voor de Statistiek op ongeregelde tijden uitgeeft en die enkele summieere gegevens van recenten datum plegen te bevatten, bestaat er behoefte aan meer uitvoerige publicaties, gelijk de bovengenoemde. In het onderhavige werk is een reeks van gegevens bijeengebracht, welke voor de kennis van het universitaire leven onmisbaar zijn.

Men vindt hier vooreerst tal van cijfers omtrent de studenten. Zij worden vermeld naar faculteit en studierichting, geslacht, leeftijd, kerkelijke gezindte en nationaliteit. Aangegeven wordt hoevelen van universiteit en hoogeschool dan wel van studierichting veranderden. Voorts bevat de statistiek gegevens aangaande de vooropleiding (examenbevoegdheid) der studenten.

Van bijzondere beteekenis is het volkomen nieuwe materiaal omtrent den studiegang der studenten. Het geeft inlichtingen omtrent de al- of niet-inschrijving van de studenten eener bepaalde generatie in volgende jaren en omtrent de examenresultaten, welke door de studenten dezer generatie werden bereikt. Bij dit laatste onderdeel wordt tevens aangetekend na hoeveel jaren de diverse examens werden afgelegd, terwijl in de cijfers verband is gelegd tusschen deze gegevens en de genoten vooropleiding. Wij hebben hier te doen met de eerste resultaten van de bewerking der bij het Centraal Bureau voor de Statistiek bijgehouden studentenkaarten, welke tot het maken van tal van belangwekkende berekeningen in staat stellen.

Naast deze gegevens aangaande de studenten bevat de statistiek enkele cijfers omtrent de hoogleraren en andere docenten. De statistiek besluit met gedetailleerde examenstatistieken en een overzicht van de aantallen afgestudeerden.

Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft zich beijverd de bestudeering dezer gegevens te vergemakkelijken. Daartoe werd de uitgave voorzien van een uitvoerige inleiding, waarin een groot aantal grafische voorstellingen zijn opgenomen.

Met vertrouwen noodigt het Centraal Bureau voor de Statistiek U daarom uit deze uitgave aan te schaffen.

Kleine advertentiën

1—6 regels 75 cent, elke regel meer
— 12¹/₂ cent bij vooruitbetaling —

Groote zitkamer

met aparte slaapkamer **TE**
HUUR AANGEBODEN.

Adres:

HIPPOLYTUSBUURT 29a.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
VOOR U GEREED ||

H. H. Studenten.

Profiteert nog heden van de

GROOTE BALANS-OPRUIMING

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel



FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 TELEF. 1329

Académie de danse

NIEUWEPLANTAGE 19
TELEF. 911

MODERNE DANS
Club- en Privélessen

Verbeter
uw stijl

AANMELDING:

DINSDAG } 12—9
WOENSDAG }
ZATERDAG } 4—9

Voor Uw koffietafel
koopt U het beste bij

W. G. v. d. Ham

Grootste sortering Vleesch-
en Vischconserven.

Fijne vleeschwaren steeds
versch en eerste kwaliteit.

Prima kaassoorten Goudsche-,
Leidsche-, Edammer- en
Lunchkaasjes.

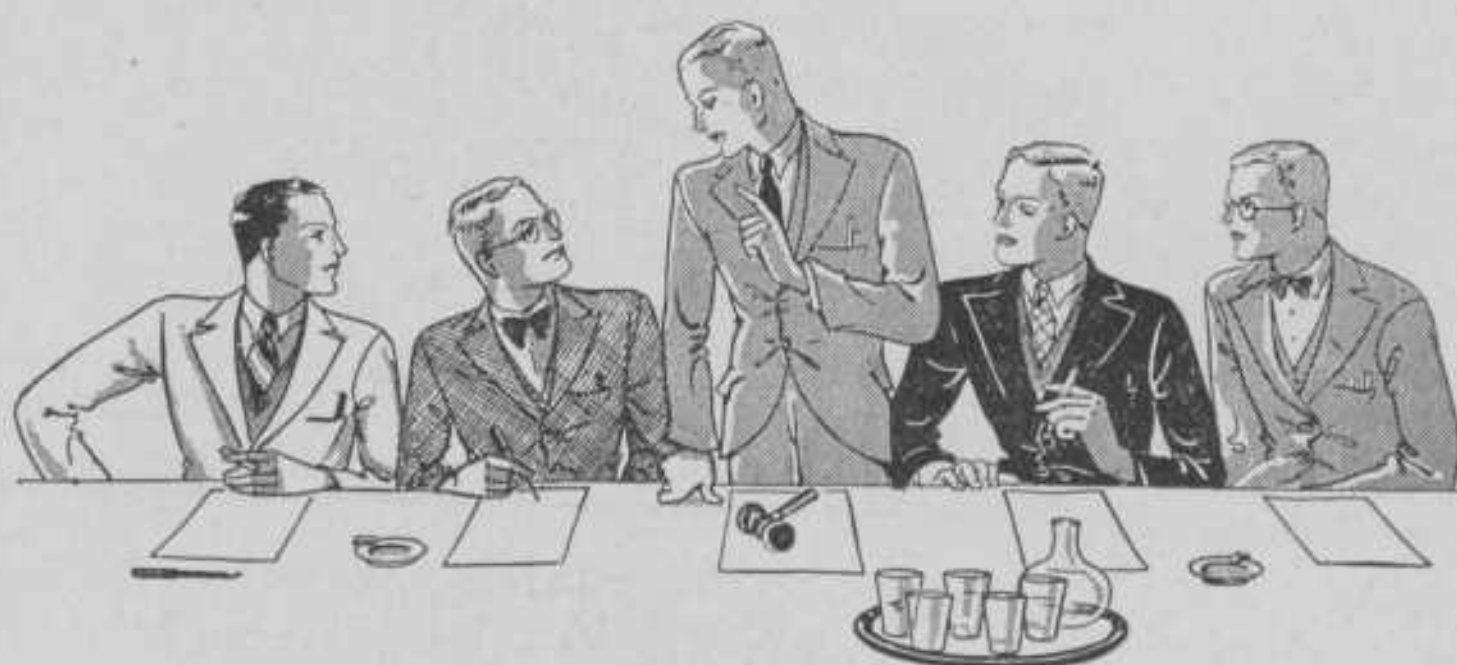
Doosjes chaletkaas 35 en 37 ct.
De fijnste Delftsche Roomboter

Bestellingen worden aan huis bezorgd

Aanbevelend,

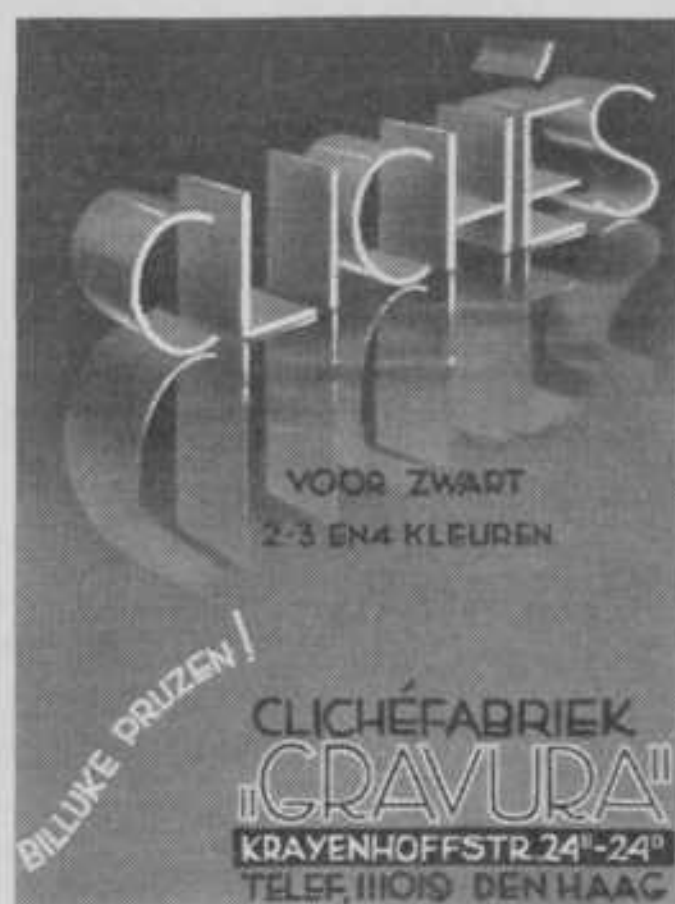
W. G. v. d. HAM

OOSTEINDE 165, TELEF. 885
FREDERIK HENDRIKSTR. 2a



De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

„en.....wij laten drukken bij Meinema”



Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELENTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

DE MODERNSTE SLA-
GERIJ HIER TERSTEDEN
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

**Heerenschoenen „COWBOY”**

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

**BOLLINGER BRUT**

EEN BUITENGEWONE CHAMPAGNE

VERKRIJGBAAR BIJ:

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNKOOPERS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

DE GOEDKOOPSTE RADIO-DISTRIBUTIE!

met een keuze van talloze Europeesche stations,
VOOR SLECHTS f 2.50 PER MAAND
en lage aansluitingskosten.

Geen extra kosten voor luidspreker, daar onder
het bedrag van f 2.50 per maand het gebruik van
electrodynamischen luidspreker begrepen is.

geen onkosten voor lampen,
geen onkosten voor monteurs,
geen eeuwigdurende betaling;
alles gratis, alles service, alles voor

SLECHTS f 2.50 PER MAAND

Vraagt geheel vrijblijvend inlichtingen bij de

N.V. HEES & Co., DELFT

PEPERSTRAAT 8-10



TECHN-HOOGESCHOOL

Prof. dr. A. M. A. A. Steger maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Donderdag 16 Januari.

Prof. dr. J. M. Burgers maakt bekend, dat hij wegens een excursie verhinderd is op Vrijdag 10 Januari college te geven.

Prof. P. Meyer maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Vrijdag 10 Januari.

Prof. ir. G. Diehl maakt bekend, dat hij tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

Prof. Ir. G. A. Brender à Brandis maakt bekend dat hij zijn colleges op Maandag 13 Januari zal hervatten.

Prof. Ir. J. W. Thierry maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven en assistentie bij de oefeningen te verlenen.

Prof. Ir. G. Brouwer maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Dinsdag 14 Januari.

Prof. Dr. Ir. C. B. Biezeno maakt bekend, dat hij zijn colleges (ook „sterkteberekening”) zal hervatten op Maandag 13 Januari.

Prof. Dr. Ir. J. A. A. Mekel maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Vrijdag 10 Januari.

De *privaat-docent* Ir. H. W. L. Brückman maakt bekend, dat hij na de Kerstvacantie zijn colleges als volgt hervat:

1o. elementaire cursus over electriciteitsmeters, Donderdag 9 Januari 11—12.

2o. cursus tarieven en meters van speciale tarieven: uur vast te stellen in overleg met deelnemers.

Prof. Dr. J. A. Veraart maakt bekend, dat hij zijn colleges als volgt zal hervatten:

College Economie, Maandag 13 Januari, 9—10 uur. Vraagstukken van economische organisatie. De opvattingen van de Historische School.

College Arbeidsrecht, Dinsdag 14 Januari, 9—10 uur. Het Arbeidsrecht onder het Ministerie Kuijper (1901—1905).
College Mijnrecht, Dinsdag 14 Januari, 11—12 uur. Het Indische Recht.

Prof. Ir. P. Landberg maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Maandag 13 Januari.

Prof. Dr. Ir. W. F. Brandsma maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op 15 Januari.

Prof. Dr. Ir. D. F. Slothouwer maakt bekend, dat door hem in zijn College Geschiedenis der Bouwkunst de volgende speciale onderwerpen zullen worden behandeld:

Romeinsche Keizertijd Januari 17, 21, 24, 28, 31, Februari 4.

Italiaansche Renaissance Februari 14, 18, 21, 25, 28.

Fransche Barok Maart 10, 13, 17, 20, 24, 27.

Deze colleges worden aangevuld door Prof. H. M. Luns die de beeldende kunsten van het betreffende tijdvak zal behandelen.

De civielen worden geacht minstens een der speciale onderwerpen te volgen.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Civiel Ingenieur: H. A. A. Bals; H. J. van Helden; G. H. Petit; L. K. Tempelman Kluit; N. Tinbergen; G. A. Treep; A. C. Vreede.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Bouwkundig Ingenieur: J. C. van Buijtenen; H. J. Geijl; C. Keesman; C. J. van Mansum; J. H. Oosterhuis; J. Smit; T. Willemink.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Bouwkundig Ingenieur: J. Dieperink; J. Sluiter; J. H. Albarda; H. M. Buskens; P. A. Leupen; W. H. Vroom.



VAK-VEREENIGINGEN

„Practische Studie”. Civiele Afdeling.

Lezing op Maandag 13 Januari, in het Gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde door H. C. W. Faure c.i. Aanvang 8 uur. Onderwerp: Het Albertkanaal; Litteratuur: Ingenieur No. 36 van 7-9-'34 en No. 15 van 12-4-'35.

W. A. WICHERS HOETH, *Secretaris*.

„Leeghwater”.

Buitengewone Vergadering op Woensdag 15 Januari, te 8.30 uur in zaal 207 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan te Delft.

Voordracht van den oud-Eerevoorzitter van het Gezelschap Leeghwater, Prof. Ir. J. C. Dijkhoorn.

Onderwerp: Vermaarde Constructies van Scheepsmachines in Nederland.

Namens het Bestuur:

C. M. J. WILLEUMIER, *Secretaris*.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel Ingenieur: A. Vos.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: E. F. Nierstrasz; P. J. van Ouwkerk.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel Ingenieur: B. van Hamelen; S. G. Kruijtbosch (*Redacteur*); G. H. J. Ruijgrok; K. van Til; J. Zwart; W. F. G. L. van Zijl.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Bouwkundig Ingenieur: H. J. Dix.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: C. Bok; B. J. Bruins; J. de Koning; J. F. Stieltjes; F. W. H. van Straaten; Jhr. H. L. van Vierssen Trip.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch Ingenieur: D. Stigter.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Mijningenieur: P. T. Velzeboer.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: J. P. Ehrenburg; D. Noordhof; H. Oly; J. C. Schönfeld; W. R. van Vliet.

REPETITOREN



BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij Nic. v. d. Drift, architect (oud-assistent T.H.S.), Stevinstr. 173, Scheveningen, desgewenscht ook in Delft.

ELECTROTECHNIEK, alle vakken behalve Electriciteitsvoorziening en Radio, bij Ir. D. Goedhart, ass. T.H. Hugo de Grootstr. 85, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE (ook groeplessen) bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

WISKUNDE, THERMODYNAMICA, MECHANICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, 's-Gravenhage. (Van station te bereiken met lijn 11).



REISINDRUKKEN

De tocht van de „Ada van Holland”.

Het was nog in den tijd, dat de vaart op de Oost niet 't privilege was van een bepaalde groep. De schepen van alle kooplieden, die de durf bezaten hun geld in deze ondernemingen te steken bevoeren de lange en gevaarlijke zee weg naar de rijke gewesten. Soms keerden ze niet terug, vonden een einde aan eenzame stranden, of tegen hooge rotskusten, waar het geweld der tornado's ze uiteen sloeg tot onherkenbare wrakken.

Jaren kon het dan duren eer men de hoop opgaf, jaren gevuld met een pijnigend wachten voor de vrouwen en moeders der bemanning. Men zag ze het kantoor van den reeder ingaan en er na een korte poos weer uit komen, met strakke gezichten, waarop de moedeloosheid door lang wachten stond afge teekend, als een dreigende maning voor al te voortvarende kooplieden, die zich wel eens bitter weinig om het welzijn en de veiligheid van hun menschelijk materiaal bekommerden. Tenslotte kwamen ze niet meer, want naar de tijd verstreek en de kans op behouden thuiskomst terugliep, werd het antwoord, dat zij op hun vraag kregen bitser en afwijzender. Dan stuurden ze nog slechts hun zoontje naar de haven, wanneer geruchten de ronde deden, dat er een Indië-vaarder binnen zou loopen, dien dag. En als die antwoord mee terug bracht, dan was het steeds: „Nee moeder. De bootsman zei me, dat zij het schip niet gezien hebben.”

Zoo daalde een drukkende somberheid over de huisjes der getroffenen. Het aantal schepen, dat zoo lang over de reis had gedaan werd met den dag kleiner. Tenslotte bleef er nog één naam over, en die bezat niet de minste waarde als troost.

Volle vier jaar was de „Ada van Holland” weg geweest, om plotseling, op een mistige herfst-morgen, zonder eenige aankondiging, op het Buiten-IJ te verschijnen en het anker uit te werpen.

De verhalen, die in de loop der jaren uit het vrij nuchtere relaas in het scheeps-journaal gegroeid waren, namen hoe langer hoe meer een legendarischen vorm aan. Zoo als dat meer gebeurd met groote persoonlijkheden en gebeurtenissen, trok deze tocht alle mogelijke andere nautische wonderen en scheeps-avonturen uit dien tijd tot zich, zoodat tenslotte dit verhaal wel als een encyclopaedie op het gebied der zeevaart kon worden beschouwd.

Het eigenlijke reisverslag week slechts in geringe mate af van dat van andere Indië-vaarders; een eindeloze opsomming van tegenslag, met verkwikkend realistische beschrijvingen over de ziekte verschijnselen van scheurbuik, een paar hevige stormen, windstilten, een ontmoeting met een kaper enz., enz. Alleen had het met de „Ada van Holland” wat langer geduurd en was de ellende dien ten gevolge nog grooter geweest dan elders.

* *

Het was in den na-zomer van het jaar 1599, dat des morgens op de kade van het IJ er een levendige druk heerschte bij de ligplaats der Indië-vaarders der „Compagnie van Verre”. Er zou dien dag een schip naar de Oost vertrekken; de kleine „Maria Cornelia”, een scheepje van 100 last, dat voor dien uitsluitend op de havens van Engeland en die der Oost Zee had gevaren.

Toen het afscheids-schot viel en de kabels werden losgegooid, schudden er heel wat bedachtzame lieden, zoowel kooplieden als scheeps-kapiteins het hoofd over dit roekeloos ondernemen. Dit was dubbelen met menschenlevens. Een typeerend voorbeeld van het ongeremd winstbejag van dien tijd.

Vijf dagen later liep de „Maria Cornelia” de haven van Vlissingen binnen met deerlijk gehavend tuig en zonder bezaansmast. De jongste storm op de Noord Zee, een najaarsstormpje waar de grootere schepen zonder averij doorheen kwamen, had het reeds duchtig aangepakt. Hoe moest dat verder gaan, vroeg men zich af, in de helsche typhoons en bulderende tornado's der tropische zeeën. Drie maanden later kon een binnenloopende Indië-vaarder berichten, dat hij het schip in de Golf van Guinee was tegengekomen en dat alles aan boord toen naar wensch was.

Veel meer opzien baarde echter, het bericht van het zelfde schip afkomstig, dat men een dag later in de windstilten om de aequator, de nieuwe „Ada van Holland” van de specerijen handel v/h Jan Gerbrandsz. Dekker, genaamd „De vergulde nikker” uit Hoorn, had aangetroffen, die een volle maand later dan de „Maria Cornelia” vertrokken was. „Het was een wonderbaarlijk gezicht,” verklaarde de stuurman, „dit schip met nauwelijks geroerde zeilen door de blauwe zee te zien snijden, als ware het een karos getrokken door veel lichte schimmels. Terwijl wij daar roerloos lagen te wachten en het

slap neer hangend grootzeil af en toe ternauwernood werd opgetild door een zwak zuchtje, liep me die snuiter als of er een bries door z'n touwen blies. Ware het iets minder hard gegaan, ik had gezegd: „Dat is een mooi rank schip, een waardige aanwinst voor de handelsvloot van Holland”. Maar nee, dit was beslist te erg, hier duwde iets anders dan de wind een zeilschip voort en al wat tegen de natuur ingaat is des duivels.”

Zoo luidde het laatste bericht, tot vier jaar later de manschap van het schip zelf, de avonturen kon komen verhalen van deze wonderbaarlijke tocht.

* *

Het verslag van de kapitein, gelijk dit later verteld werd: Hoewel November niet de beste tijd is om uit te varen op een lange tocht en het meestal, zoodra je het Nieuwediep uit bent, van alle kanten tegelijk om je ooren fluit, hadden de heeren besloten, de „Ada van Holland” dat jaar toch uit te zenden, aangezien de prijzen den laatsten tijd zeer waren opgelopen en men gaarne nog mee wilde profiteeren van deze gunstige toestand. We kregen opdracht een Portugeesche haven aan te doen en zoo wij daar tegen een redelijk lagen prijs specerijen konden krijgen niet zelf naar de Oost te varen, maar een lading in te slaan, als ook, zoo de qualiteit behoorlijk was, meer ladingen te bespreken.

Zoo voeren we dan den vijftienden November de haven van Hoorn uit, met een veel belovende grijze stormlucht en zoo af en toe een stevige hagelbui, die natte sneeuw met zich meebracht, zoodat het dek glad werd als een glijbaan en het zeilen zetten een levensgevaarlijk karwei was. Er stond een scherpe Oostenwind, die de golven in het anders zoo gemoeidelijk kalme Zuiderzee vijvertje opjoeg tot een zeegang. Het grijze water, met witte schuimkoppen bezaait, bruiste met geweld om ons heen, maar voor ons prachtig schip was dat maar een peulschilletje. Het danste over de golven heen, zonder te gaan tollen, daarmee alle beweringen van conservatieve scheepsbouwers, die gemeend hadden, dat zoo een lang en smal schip als dit nooit vast op het water zou kunnen liggen, loochenstraffend. Het kostte eenige moeite om West-Friesland rond te komen, aangezien de wind ons met macht tegen de kust drukte.

Maar toen we eenmaal de torens van Enkhuizen aan bakboord achter ons gelaten hadden en ik koers deed zetten be-oosten Wieringen, kregen we de wind half achter en schoten weldra, met de boeg zwaar in het water gedrukt, voorwaarts.

Na drie uur varens waren we Wieringen voorbij en wonden den steven naar het Westen, om, tusschen de Zuidwal en de Lutjeswaard door, naar den Helder te komen. We kregen zoo de wind vol van achteren en ik liet dan ook de top-zeilen en een fok reven.

Tegen drie uur in den namiddag kwam den Helder in zicht, heel zwak maar, daar het steeds heijger werd. Onophoudelijk kletterde de hagel in stroomen naar beneden, de korrels dansten over het dek en verborgen de planken weldra onder een dun grijs-wit laagje. De woelende korte deining in het Nieuwediep bewees dat het op de Noordzee wel niet erg pluis zou zijn, er waren dan ook geen oorlogschepen buiten de haven van den Helder, die het met hun drukte en vroolijke vlaggen hier anders zoo feestelijk kunnen maken. Integendeel, het was een somber afscheid van de Vaderlandsche kust ditmaal. Een groot deel van de bemanning woonde echter toch deze laatste stille groet, staande aan de verschansing, bij. Het was eigenaardig te zien hoe zelfs de nuchtersten onder hen met een ietwat weemoedige trek op de verharde gezichten nog een laatste stukje van hun geboorte grond opslokten met de oogen, voor zij weer aan hun gewone bezigheden gingen en daarmee het schip van dat oogenblik af aanvaardden als de eenige vertegenwoordiger van het andere; want dat is de beteekenis van de verknochtheid van den zeeman aan zijn schip, die hem het gevaarlijkste werk met een vroolijke lach laat doen.

Het silhouet van den Helder en der nauw zichtbare duinen vervaagde snel, Texel kwam niet eens uit de regensluiers te voorschijn. De reis had een aanvang genomen.

Buiten loeide de storm. De lucht was egaal grijs van de regen en de hagel, die in onafgebroken stroomen neer kletterde op dek en want. De zee woelde als een heksenketel. De golven dansten in wilde vaart aan ons voorbij, hun kruinen gedekt met witte schuimkammen; het waren witte ruiters op grijze paarden, die om ons heen een tournoi gaven. Soms deed een afdeeling van deze ridders een aanval op ons houten fort, dat schudde en trilde dan alsof het geslagen werd door een geweldige vuist, maar paarden en ruiters spatten uiteen in een nevel van waterdruppels, terwijl de „Ada van Holland” zich steeds herstelde en haar voorschip uit de golven opdook, gereed om een nieuwe aanval af te slaan. Mijn eenige angst was, dat we in de richting van de Noorderhaaks zouden afdrijven om daar in een golfdal op de ondiepten gekraakt te worden. Zolang het schip water genoeg onder zich hield kon er niets gebeuren. Terwijl we dus zoo veel mogelijk een Zuidelijke koers hielden, zonder echter te riskeeren verkeerd op de golven te komen liggen, viel de vroege duisternis in. De lantaarns werden

ontstoken en een dubbele wacht uitgezet, aangezien het op deze druk bevaren wateren wel eens kon gebeuren, dat we in de loop van de nacht schepen zouden aantreffen. Van manoeuvreeren zou wel geen sprake kunnen zijn, maar daarom was het nog niet gemotiveerd om allemaal maar ter kooi te gaan en de zaak op z'n beloop te laten. Dit bleek wel goed te zijn geweest ook; omstreeks middernacht, juist bij het aflossen van de wacht, kwam de matroos, Jan Jansz. van Harderwijk, gemeenlijk „de papegaai” genaamd, van de touwladders, aan bakboord, van de fokkemast afglijden. Hij kwam naar achteren hollen en meldde mij, dat hij op ongeveer 600 ellen, recht voor onze boeg een groot zwart gevaarte op de zee had zien drijven; hij vermoedde, dat het een wrak was, daar er geen masten te onderscheiden waren geweest.

Vrijwel op het zelfde oogenblik klonken kreten van het voorschip: „Schip in zicht. Wenden naar bakboord.”

Men kon het wrak nu ook van de campagne zien. Het was te laat. Nog een oogenblik en het schip zou door de schok omhoog steigeren en zijn steven te pletter slaan op deze verraderlijke klip.

Er gebeurde niets. We hadden ons allen zoo goed mogelijk vastgeklemd aan verschansing, mast of touwwerk; de verwachtte schok bleef echter uit, wel werden we zachtens afgehouden, terwijl een oogenblik later een reusachtige groot, zwart, glad ding aan stuurboord voorbij dreef. Even stonden we allemaal verbouwereerd te kijken, toen klonk er opnieuw tumult van voren. Zou het nu toch nog gebeuren? De uitroepen waren onverstaaenbaar; maar de alles vernietigende botsing bleef ook nu uit. Het duurde even voor er een verklaring kwam van deze tweede opwindung, ondertusschen zwaaide de schuit scherp naar het Noorden, wat ons wel in gevaar bracht, daar we zoo dwars op de wind kwamen te liggen. De zeilen knalden en sloegen met geweld tegen de masten, het schip slingerde alsof het ging kenteren. Met inspanning van alle kracht gelukte het de raas een weinig om te trekken, waardoor het schip weer tegen de golven in kwam te liggen en het ophield met het onrustbarende geslinger.

Maar het wilde niet meer weggelaten, hoewel de zeilen tot berstens toe gespannen stonden. Langzaam, zeer langzaam zette 't schip zich weer in beweging. Eindelijk kwam er nu ook iemand van het voorschip om deze nieuwe moeilijkheid te verklaren.

Op het oogenblik, dat het onbekende gevaarte voor de boeg langs schoof, was het anker, dat we nog niet binnen hadden gehaald er in vastgehaakt. Tot schande van de bootsman bleek noch de pal van de spil aan te staan, noch de rem aangehaald te zijn, zoodat de ankerketting haar vrije loop kon gaan. Die had er gebruik van gemaakt ook; in een oogenblik tijds tolde de spil reeds met een angstwekkende snelheid in de rondte, zoo snel zelfs, dat je de spaken niet meer apart kon zien en er zelfs één van uit zijn fitting losraakte en dwars door het voorzeil met een wijde boog in het water terecht kwam, gelukkig zonder iemand op zijn weg te raken. Gelukkig, want de onfortuinlijke zou waarschijnlijk in twee stukken zijn gesneden; net zooals dat gebeurde met die molenaar uit Purmerend, die door een los geschoten spar van een wiek doormidden werd gekliefd, als ware hij zoo week als koek. De onderste helft vonden ze omgekeerd in een sloot staan, wel honderd meter weg en de andere helft was heelemaal niet meer te vinden; toen hebben ze die eene helft maar de laatste eer bewezen en op de grafsteen een verklaring gebeiteld: „Hier legt Miewes van Gerrit zijn eene helft. Hij wier gemalen door sienen molen. Die rest vloog weg. God weet waer dat nou leg.”

Maar om tot de zaak terug te keeren; ik schrok natuurlijk erg en vroeg in een adem of het gelukt was de ankerketting te behouden en of het voorzeil gereefd was. Ze hadden met z'n allen aan de rem van het spil gehangen en het tot stilstand gekregen, toen er nog maar een el of vijf van de ketting over was. Ondertusschen was de scheur in het zeil doorgetrokken tot aan de ra toe, terwijl op hetzelfde oogenblik de volle wind van opzij kwam en het slingeren zoo hevig werd, dat aan klimmen in de touwen niet te denken viel. Iedereen was noodig bij het grootzeil en het roer, dat zijn bezetting met woeste slagen van het rad afwierp; ware de toestand niet zoo ernstig geweest, dan had men kunnen lachen om de salto's die de roergangers maakten en zooals ze soms met z'n vieren over het dek sleurden, vastgeklemd aan de spaken. Bulderend stortten zich de brekers over het voorschip en de bak. Eenmaal werd een der manschap van een touw losgerukt en door een stortzee tot aan de verschansing meegesleurd, daar wist hij zich nog vast te klampen. Nadat zooals reeds gezegd het schip weer dwars op de golven lag, konden we onze aandacht gaan besteden aan het gescheurde zeil en de ketting. Van het eerste hingen nog eenige fetsen aan de ra te klapperen. De berging van de ketting zou wel veel tijd in beslag nemen, terwijl ondertusschen het schip ook de noodige aandacht vergde. Er bleef dus maar een wacht slapen; de rest van de bemanning werd verdeeld over de ankerspil en de bediening van roer en zeilen.

Het duurde volle twee uur voor de ketting half binnen was. Op de volgende golf zag men het zwarte gevaarte drijven,

dat met iedere omwenteling van de spil nader kwam. Het was langgerekt en zwart, zonder eenig uitsteksel. S. K.

(Wordt vervolgd).

TECHN. HOOGESCHOOL

(Nagekomen).

Laboratorium voor Technische Botanie.

In de maanden Februari en Maart zal ondergeteekende een cursus leiden:

Microchemisch aantonen van stoffen in levende planten en in plantenproducten.

De onderwerpen, die daarbij ter sprake komen, zijn op bijgaand programma vermeld.

De cursus zal vijf of zes weken duren en aanvangen in de eerste helft van Februari en zal op dagen en uren gegeven worden, die in overleg met de deelnemers worden vastgesteld. Bij voorkeur zal daarvoor één ochtend, één middag en één avond worden gekozen. De deelnemers worden nader voor een bespreking hierover uitgenoodigd.

Voor het volgen van de cursus is noodig het storten van f 5.— op de girorekening No. 110850 van den Administrateur van het College van Curatoren.

De deelnemers gelieven zich aan te melden bij de hoofd-assistente van het Laboratorium voor Technische Botanie, echter uiterlijk 27 Januari a.s.

Overzicht van de voornaamste onderwerpen, die op den aanstaanden cursus over:

Microscopisch en microchemisch aantonen van stoffen in planten en in plantenproducten

zullen behandeld worden.

I. Anorganische plantenstoffen.

1. Normale plantenbestanddeelen (K, Mg, Ca, NH₄, NO₃, SO₄ en PO₄).
2. Facultatieve plantenbestanddeelen (Mn, Na, Si, CO₃, Cl en I).

II. Organische plantenstoffen.

A. Aliphatische:

1. Alcoholen (eenwaardige alcoholen, suikeralcoholen).
2. Zuren (oxaalzuur, barnsteenzuur, appelzuur, wijnsteenzuur, citroenzuur).
3. Vetten, lecithinen en phytosterinen.
4. Koolhydraten en verwante stoffen.
5. Cyaanwaterstof, aminozuren en eiwitten.

B. Aromatische:

1. Phenolen (eugenol, orcine, pyrocatechine, resorcine, phloroglucine, pyrogallol).
2. Aldehyden en chinonen (vaniline, juglon).
3. Zuren en zuuranhydriden (benzoëzuur, salscylzuur, kaneelzuur, ferulazuur, cumarine, korstmoszuren).
4. Looistoffen.
5. Glucosiden (aesculine, saponine, rutine, enz.).
6. Alcaloiden.
7. Plantaardige kleurstoffen (indigo, chrysophaanzuur, ruberythrinezuur, anthocyaan, chlorophyl).
8. Terpenen en terpeenderivaten.

Zooveel mogelijk zal er naar gestreefd worden de boven bedoelde producten te laten aantonen in de levende planten of in plantenproducten. Daarbij is het vooral de bedoeling om de deelnemers de manipulaties der *plantenmicrochemie* bij te brengen.

De Hoogleraar
VAN ITERSON.

Tweede lijst van Voordrachten. Economisch Privatisering van Prof. Dr. J. A. Veraart.

Woensdag, 29 Januari. Inleider: A. W. Koppejan.

Onderwerp: Het Plan van den Arbeid van de S.D.A.P.

Woensdag, 5 Februari. Inleider: R. Bakker.

Onderwerp: De ordeningsgedachten van Prof. Lieftinck.

Woensdag, 12 Februari. Inleider: G. P. H. de Haen.

Onderwerp: Industrialisatie van Nederland.

Woensdag, 19 Februari. Inleider: E. F. Boon.

Onderwerp: Economische zijden van de energievoorziening.

Woensdag, 26 Februari. Inleider: J. W. van der Valk.

Onderwerp: Het verband tusschen rationalisatie en werkloosheid.

Woensdag, 4 Maart. Inleider: J. Hudig.

Onderwerp: De financieel-economische toestand van Italië.

Woensdag, 11 Maart. Inleider: P. M. Waszink.

Onderwerp: Nederland als uitvoerland in de nabije toekomst.

Woensdag, 18 Maart. Inleider: Dr. Ir. P. Cohen Henriquez.

Onderwerp: De economische betrekkingen tusschen Nederland, Curaçao en Zuid-Amerika.

Sigarenmagazijn 't Prinsenhof

Oude Delft hoek
Binnenw. sloot
Telefoon 585

●
Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

N.V. „CEMSTO” - Vrijenbanschelaan 22-24

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

Het schoonmaak- en
Glazenwassersbedrijf
voor Delft

AMSTERDAM — HAARLEM — HILVERSUM — VELSEN
LEIDEN — DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT

Conservatorium voor Muziek

Dir. N. J. ZU WIELING
NIEUWE PLANTAGE 19
TELEF. 911

Klassiek
Modern
Jazz

AANMELDING:
WOENSDAG 12-9
ZATERDAG 4-9

Ober!
mij ook n DE KUYPER
A^o 1695

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
GROENTEN
EN FRUIT
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”



Corpsleverancier

VOOR UW ONTBIJT EN KOFFIETAFEL

UNGER'S LUXE BROODJES
BROOD EN BESCHUIT

BIJ EEN APERITIEF OF THEE

UNGER'S KOEKJES EN ZOUTJES

MARKT 21 — — TELEF. 222

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

J.G.v. VELZEN & Zn.

VERWERSDIJK 32
TEL. 1689 DELFT

JAPONNEN
COMPLETS
MANTELS

OOK NAAR MAAT
VOOR
CONFECTIEPRIJZEN

Mittel, Mosel, Riesling
Patriziertrunk

Spezialfullung

ADOLPH HUESGEN TRABEN-TRARBACH

N.V. HOOGEWERFF-CHABOT & VISSER'S WIJNHANDEL
DEN HAAG ROTTERDAM ARNHEM

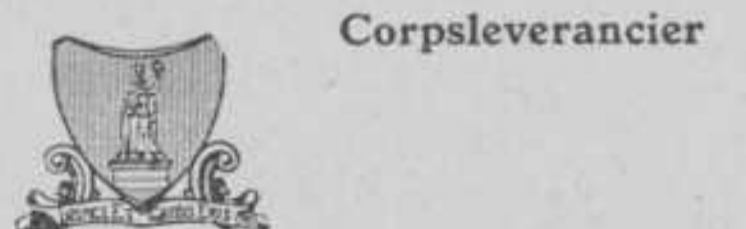


WASSCHEN
STOOMEN



SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.



Corpsleverancier

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**



Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

**F.M. D. v. d. Gaag
zorgt**

voor Uw meubelen
en verhuizingen

A
D
R
E
S

v. d. HEIMSTR. 83
Leverancier Societeit Phoenix
TEL. 1061
GIRO 148427